

2023. március 10., péntek

SZENT JÓZSEF HETI ÜZENETE, AMELYET URUGUAYBAN, PAISANDÚBAN, AURORA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT LUCÍA DE JESÚS LÁTNOK NŐVÉR SZÁMÁRA

Az emberiség még mindig a bolygó böjtjének szellemi napjait éli. Túl azon a nagyböjtön, amelyben élnek, és amely a földi naptár szerint e világ idejének felel meg, az emberiség szellemileg is böjti cikluson megy keresztül.

Ebben a ciklusban a szívek egy mély és kietlen sivatagban megpillantják a bolygó Kínszenvedését, és ezen elmélkednek, de ez nem úgy fog megtörténni, ahogyan azt a szemetek elképzei, vagy ahogyan az elmétek elgondolja.

A bolygó Kínszenvedése még ismeretlen az emberiség számára, ahogyan a világegyetem számára is, gyermekeim, és csak Isten Szeme képes arra, hogy lásson az idő nélküli Időben, képes arra, hogy érzékelje az események igazságát. Ezért ne szenvedjétek amiatt, amit még nem tapasztaltatok meg; ne képzeljétek el a bolygó Kínszenvedését, és ne zaklassátok szíveteket a világ és az emberiség jövőjéről szóló fecsegésekkel.

A nagyböjt a belső megerősödés időszaka, amelyben mindenki teljesen egyedül lesz képes arra, hogy érzékelje az Isteni Jelenlétet, túl az élet felszínességén.

Minden lénynek szembesülnie kell belső sivatagjával, és ismernie kell saját gyarlóságait és félelmeit, nyomorúságait és tökéletlenségeit; de túl is kell lépnie ezen, és fel kell fedeznie, hogy azon kívül, ami ő maga és ami annak látszik, több van. Azonban, gyerekek, az, ami bennetek van, csak a szív ürességében és a lélek kitartásában található meg, amely a szárazság és a pusztaság szellemi szomjúsága ellenére is tovább halad, hogy megtalálja a Forrást.

A nagyböjt szellemi időszaka a magány időszaka, amelyben bármennyire is keressük a külső társaságot és segítséget, nem találjuk meg. A magány nem fog megnyugodni bennetek, mert nem szabad elmenekülnötök előle, hanem elé kell mennetek, hogy találkozzatok vele, és felfedezzétek, hogy mit akar mondani nektek, mire mutat bennetek.

A magány egy nagyobb és valódi Jelenlétre, egy bölcsességgel teli csendre, egy erővel teli ürességre mutat. A magány lesz az, amely a sivatag útját diktálja, és minden lépéseknél a társatok lesz, amíg képesek nem lesztek érzékelni, hogy a magány is az Isteni Jelenlét örök társa. Benne rejtőzik Isten, és rajta keresztül várja, hogy megtaláljátok Őt. Tehát ne féljétek tőle.

A szellemi nagyböjt megerősíti lényeteket, hogy amikor valóban a bolygó Kálváriájára helyezitek a lábatokat, felemelhessétek a tudatokat a mártíromságon és a megaláztatáson, a fájdalomon és a fáradtságon, a test és a lélek fáradtságán és sebein túl; hogy tudatosan járhattok a magányban, amely felfedi előttetek az Isteni Jelenlétet; hogy tudhassátok, hogyan tegyétek túl magatokat azon, ami felszínes, hogy mindenben megtaláljátok az igazságot.

Ezért, gyerekek, becsüljétek meg a nagyböjtöt. Értékeljétek a szellemi nagyböjtöt, amelyet a világ tudata átél, és ne féljétek a magányos sivatagokban, a szárazságban és az ürességben járni. De mindennek előtt merüljétek el mélyen magatokban, igyatok az Élő Víz Forrásából, amely Krisztus Szívének magányában és sivatagjában lakozik, és Vele együtt fedezzétek fel, hogy mit jelent az Új Krisztusokká válás útján járni.

Áldásom van erre.

Atyátok és barátotok:

Legtisztább Szent József